

Osobom, pobierającym renty na podstawie ustawy, wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia, zapewnia się minimalny rozmiar świadczeń, odpowiadający świadczeniom według najniższego, policzalnego w myśl niniejszego rozporządzenia, zarobku po osiągnięciu okresu wyczekiwania.

W wypadkach, w których renty płynne i przewidziane ustawą pensyjną dodatki, po przeliczeniu w myśl niniejszego rozporządzenia, wynosić będą mniej złotych, niż wynosiły przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia łącznie z dodatkiem drożyznianym, może zakład ubezpieczeniowy, zależnie od stanu zdrowia, wieku, położenia gospodarczego, względnie ewentualnych innych uwzględnienia godnych okoliczności, przyznać do wysokości różnicy między świadczeniem pobieranym a należnym w myśl niniejszego rozporządzenia odwoławny dodatek wyrównawczy.

§ 9. Zasady przeliczenia, zawarte w § 7, mają zastosowanie do obliczania i przekazywania rezerw premjowych (§ 68 ustawy pensyjnej), o ile nie zostały już przekazane, i do dodatkowo zgłoszonych ubezpieczeń.

Zwroty premji (§ 25 ustawy pensyjnej) oblicza się w wysokości 50% kwoty, przypadającej wedle skali, ustalonej w § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. o przerechowaniu zobowiązań prywatnoprawnych (Dz. U. R. P. № 42 poz. 441).

§ 10. Upoważnia się Radę Ministrów do ustalenia dodatkowej opłaty do premji bieżącej na pokrycie ewentualnych niedoborów w rezerwach premjowych, spowodowanych przeliczeniem wedle zasad, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, o ile bilans asekuracyjno-techniczny, sporządzony na dzień 31 grudnia 1925 r., wykaże rzeczywiste niedobory w rezerwach.

§ 11. Wykonanie powyższego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z 1 dniem miesiąca następującego po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
G. Simon

573.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 czerwca 1924 r.

w sprawie zmiany statutu Zakładu Kredytowego Miejskich Właścicieli Domów w Poznaniu.

Na podstawie punktu 7 art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Pań-

stwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. W § 25 statutu Zakładu Kredytowego Miejskich Właścicieli Domów (Kreditanstalt für städtische Hausbesitzer der Provinzen Posen und Westpreussen) w Poznaniu, w brzmieniu uchwalonem, przez walne zebranie w dniu 21 marca 1910, zastępuje się słowa „członkowie zarządu Zakładu Niemieckiego Listów Zastawnych mają charakter członków zarządu” przez słowa „dwaj członkowie zarządu Komunalnego Banku Kredytowego w Poznaniu tworzą zarząd Zakładu Kredytowego Miejskich Właścicieli Domów w Poznaniu”.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

574.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 czerwca 1924 r.

o lichwie pieniężnej.

Na zasadzie art. 1 ust. 13 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Niewolno wymawiać sobie i pobierać w stosunkach kredytowych pieniężnych korzyści majątkowych w formie procentu lub jakiegokolwiek innej formie przewyższających 24% od sta rocznie w gótownie lub we wartości.

§ 2. Minister Skarbu władny jest w drodze rozporządzeń ustanawiać najwyższe granice, korzyści majątkowych, które wolno wymówić i pobierać przedsiębiorstwom, trudniącym się czynnościami bankowymi przy załatwianiu poszczególnych czynności, należących do zakresu obrotu pieniężnego.

§ 3. Umowy o korzyści majątkowe przekraczające granice określone w § 1, lub w rozporządzeniach wydanych na zasadzie § 2, są nie ważne co do nadwyżki przewyższającej te granice, o ile nieważność w szerszym rozmiarze nie jest w obowiązujących ustawach przewidziana.

§ 4. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi obowiązane są przedstawiać władzom skarbowym II instancji, w obrębie których mają

siedzibę wykazy najwyższych korzyści majątkowych procentów, prowizyj i t. p., pobieranych przez nie za udzielone pożyczki oraz pobierane przy załatwianiu każdego rodzaju czynności.

§ 5. Minister Skarbu oznaczy terminy, w jakich wykazy wymienione w § 4 mają być przedstawiane oraz wyda szczegółowe przepisy, odnoszące się do ich sporządzenia.

§ 6. Winni wymawiania sobie lub pobierania korzyści majątkowych (odsetek, prowizyj i t. p.) przekraczających najwyższe granice ustanowione w § 1 lub na zasadzie § 2 niniejszego rozporządzenia, a w braku ustanowienia tychże granic — korzyści majątkowych wyższych od przedstawionych w myśl §§ 4 i 5 niniejszego rozporządzenia będą karani — o ile dany czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego surowszą karą — aresztem do 4 tygodni i grzywną do 5 tysięcy złotych lub jedną z tych kar.

Właściwe do orzekania są sądy powiatowe (pokoju).

§ 7. Winni nieprzedstawienia we właściwym terminie wykazów wymienionych w § 4 będą karani grzywną do wysokości jednego tysiąca złotych, wymierzoną przez władzę skarbową II instancji.

W orzeczeniu należy przewidzieć na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie ponad dwa tygodnie.

Od orzeczenia karnego można w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce władzy skarbowej II instancji odwołania do właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów dotyczących odwołań od wyroków sądów powiatowych (pokoju). Sąd okręgowy nie może jednak uchylić orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny, atoli aresztu zastępczego nie można wykonać przed prawomocnością orzeczenia.

§ 8. Ministrowi Skarbu przysługuje prawo kontroli korzyści majątkowych (odsetek, prowizyj i t. p.) pobieranych przez przedsiębiorstwa wymienione w § 2.

Sposób wykonania powyższej kontroli oznaczy Minister Skarbu. Wykonanie jej może być powierzone organom administracji skarbowej lub korporacjom prawa publicznego (izbom handlowo-przemysłowym) lub też związkom instytucji kredytowych.

Winni wzbronienia wstępu do lokalu przedsiębiorstw wymienionych w § 2 osobom delegowanym przez władzę skarbowe do przeprowadzenia kontroli zgodnej z rozporządzeniem Ministra Skarbu lub nieprzedstawienia tymże osobom posiadanych ksiąg, dokumentów i innych dowodów, zawierających wiadomości potrzebne dla przeprowadzenia kontroli będą karani — o ile dany czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego karą surowszą — według § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Przepisy obowiązujących dotychczas ustaw karnych i cywilnych w przedmiocie lichwy pozostają nie naruszone.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, a co do §§ 6 — 8 nadto Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą do dnia 1 lipca 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

575.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 czerwca 1924 r.

o sprzedaży nieruchomości Skarbu Państwa, będących w Zarządzie Państwowych Zakładów Graficznych.

Na zasadzie art. 1 p. 6 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do sprzedaży mającej powstać spółce akcyjnej „Krajowe Zakłady Graficzne Sp. Akc. w Warszawie” nieruchomości Skarbu Państwa, położonych w Warszawie przy Al. Jerozolimskiej, a to pod № pol. 87 uregulowanej w księdze hipotecznej № 1582E 16 i pod № pol. 91 uregulowanej w księdze hipotecznej № 1582E 18 — nie niżej ceny kupna sprzedaży trzech i pół milionów złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

576.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 29 czerwca 1924 r.

w sprawie wykonywania opieki społecznej nad obywatelami polskimi, którzy w żadnej gminie Rzeczypospolitej Polskiej nie mają prawa do opieki trwałej, oraz ponoszenia wynikających stąd kosztów.

Na podstawie art. 1 punkt 4-a ustawy z dn. 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i re-